

ning. — Hvad nu den ærede Forslagsstiller angaar, som først havde Ordet, da er det mig kjært at vidne, hvad jo for Dvrigt er vel kjendt her i Salen, at det, som det ærede Medlem her har forlangt, er Noget, som han ogsaa før har gjort sig til Dolk for, og det er ikke mange Aar siden, at han fik en overveiende Stemning her i Thinget for et saadant specielt fremkommet Forslag; derjom ikke Tidernes Ugunst havde ført med sig, at man paa Grund af større Sager maatte lade det glide noget hurtigt igjennem, er jeg overbevist om, at den Lov, som udkom, vilde have indeholdt den Bestemmelse, som det ærede Medlem taler om. Det erkjender jeg. Men efterat der nu foreligger et meget omfattende Lovforslag om denne Sag, og efterat dette Lovforslag gjentagne Gange har faaet Bekræftelse, saa forekommer det mig mærkeligt, at det ærede Medlem, som efter sine Udtalelser holder paa sit Forslag ligeoverfor vort Forslag, vil søge at udstumpe det i forskjellige Dele, hvilket ogsaa Mindretallet vilde, i Stedet for at slutte sig til det Forslag, som han siger, at han dog har kjært, ja, fortæller os nu, at der er en Bestemmelse om Valgbarhedsænsus, og havde den ikke været, saa vilde han baade have stemt for og sluttet sig til vort Forslag; men det har dog staaet det ærede Medlem frit for til anden Behandling og da ogsaa til tredje at stille Forslag om, at denne Bestemmelse om Valgbarhedsænsus skulde være udgaaet, og havde det ærede Medlem gjort dette, havde han her i Thinget gjort sig til Dolk derfor og maasse faaet sine Venner til at slutte sig til denne Tanke, har han da mindste Tvivl om, at han i den Henseende kunde have ventet Modstand fra vor Side? Nei, han skulde fra vor Side have faaet Anerkjendelse for en saadan Bestræbelse, og saa kunde vi have forenet os i den Henseende om dette Forslag; men det er jo meget ofte Tilfældet, at, naar man møder med et Forslag, som i og for sig vil det Rette, selv om der er et eller andet Punkt deri, som kan taale at rettes, saa komme

ærede saakaldte Venner og ærede Modstandere med Bemærkninger, der lyde som saa: ja, hvis Forslaget var gaaet videre, hvis det havde holdt sig mere til den rene Gjennemførelse af Principet, saa skulde vi nok have sluttet os til det. Det er den almindelige Fremgangsmaade, man bruger, men det gaar ikke an, den Taktik bliver opdaget. De Herrer kunne i Stedet derfor komme med Endringsforslag for at vise deres Frihedskjærlighed, og saa kunne vi faae at se, hvorledes Regjeringen og da Landstinget med vil stille sig. Jeg har ikke kjendt noget Exempel paa, at Venstre er blevet til Høire, eller Høire til Venstre ved saadanne Forandringer. Derfor finder jeg det baade meget politisk uklogt og i og for sig urigtigt at søge at fremme et Forslag, der kun indeholder nogle Pinier, kun en enkelt Ting af det, som Thinget har viist, at det billigede i sin Helhed, og derfor kan jeg ikke Andet end stemme imod det Forslags Overgang til anden Behandling, som nu foreligger. Det ærede Medlem faar maasse om ikke i Aar saa dog senere et andet Forslag at se, og da vil jeg anbefale ham, at han erindrer, hvad han nu har sagt, og slutter sig varmt til Grundtanken deri, samt stiller Forslag om at rydde de mindre heldige Bestemmelser, der kunne være tilstede, bort; da have de, der sidde her i Salen og arbejde paa denne Sag, jo ham til Støtte, og det er dog nok værd ogsaa at gjøre Noget derfor; men faar det ærede Medlem derimod et specielt Duffe gennemført, da er man ikke saa ganske sikker paa, at hans Stilling overhovedet til vort Forslag har været af den Bestaenighed, at han vil sige: saa er jeg tilfreds. Jeg haaber, at det fremgaar klart, at Enhver, der vil Frihedens Udvikling ogsaa i den Retning, som dette lille Lovforslag peger hen paa, maa stemme med os, stemme for vort Forslag; men sætter han sig derimod eller siger: stemmer ikke, saa tillade vi os herefter med Rette at nære Tvivl om, at han vil, hvad han siger.